

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด ฝ่ายวิชาการ งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

ที่ ผว. นว๕ /๒๕๖๘

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง รายงานการประเมินผลความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด

ตามที่ฝ่ายวิชาการ งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ได้จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘ โดยให้สถานประกอบการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผลความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียนนั้น

ในการนี้ ฝ่ายวิชาการ งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ได้สอบถามความพึงพอใจของสถานประกอบการ จำนวน ๗๗ แห่ง ดังนี้

๑. หน่วยงานราชการ จำนวน ๑๔ แห่ง

๒. รัฐวิสาหกิจ/บริษัท/ห้างร้าน/อื่นๆ จำนวน ๖๓ แห่ง

สรุปความพึงพอใจของสถานประกอบการทั้ง ๓ ด้าน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๓๙ ดังนี้

๑. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๔๖

๒. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๓๐

๓. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ๔.๔๒

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรเพิ่มทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์ โปรแกรม Microsoft Office การใช้สื่อต่างๆ

๒. ควรเพิ่มทักษะทางด้านภาษาและการสื่อสาร การ Present แบบมีเสน่ห์

๓. ควรเพิ่มทักษะการเรียนรู้ด้านการตลาดออนไลน์

จึงขอรายงานการประเมินผลความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘ ตามรายงานผลฯ ดังแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายทศพร มากบรรจง)

หัวหน้างานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด

๑. ผอ. นว๗

๒.

(นางสาวศิริภรณ์ สังข์สุวรรณ)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

- ทธพ

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมา

งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด มีการจัดการเรียนการสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบปกติและระบบทวิภาคี มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในสาขาวิชาชีพ ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ หน่วยงาน ชุมชน ในเรื่อง

- การจัดหลักสูตร
- การจัดการเรียนการสอน
- การวัดผลและประเมินผล

โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่ง เรียนในสถานศึกษา และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ หน่วยงาน ต่างๆ จากข้อมูลเบื้องต้น ตลอดระยะเวลาประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘ สถานประกอบการ หน่วยงาน ได้จัดผู้ควบคุมการฝึกหรือครูฝึกเพื่อสอนงาน แนะนำให้คำปรึกษา และประเมินผลทักษะทางวิชาชีพ ดังนั้นงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี จึงได้จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้นำไปพัฒนางานที่เกี่ยวข้องต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์

- ๑.๒.๑ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของสถานประกอบการ หน่วยงาน ที่มีต่อคุณภาพของนักศึกษาฝึกงานและฝึกอาชีพ
- ๑.๒.๒ เพื่อนำผลการประเมินมาวิเคราะห์ สู่แนวทางการพัฒนางานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีต่อไป

๑.๓ ขอบเขตการประเมิน

สถานประกอบการ จำนวน ๗๗ แห่ง

๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑.๔.๑ นำผลการประเมินที่ได้รับ แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ เพื่อนำไปพัฒนางานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีอย่างมีคุณภาพ
- ๑.๔.๒ นำข้อเสนอแนะ ไปปรับปรุงและแก้ไข เปลี่ยนแปลง

บทที่ ๒ แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความพึงพอใจ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้

ทวิพงษ์ หินคำ (๒๕๔๑ : ๘) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถลดความตึงเครียดและตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

ธनिया ปัญญาแก้ว (๒๕๔๑ : ๑๒) ได้ให้ความหมายว่า สิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจที่เกี่ยวกับลักษณะของงาน ปัจจัยเหล่านี้นำไปสู่ความพอใจในงานที่ทำ ได้แก่ ความสำเร็จ การยกย่อง ลักษณะงาน ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า เมื่อปัจจัยเหล่านี้มีอยู่ต่ำกว่า จะทำให้เกิดความไม่พอใจงานที่ทำ ถ้าหากงานให้ความก้าวหน้า ความท้าทาย ความรับผิดชอบ ความสำเร็จและการยกย่องแก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว พวกเขาจะพอใจและมีแรงจูงใจในการทำงานเป็นอย่างมาก

วิทย์ เทียงบุญธรรม (๒๕๔๑ : ๗๕๔) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความพอใจ การทำให้พอใจ ความสนใจ ความสนใจ ความพอใจ ความสนใจ การชดเชย การไต่ถาม การแก้แค้นสิ่งที่ชดเชย

วิรุฬ พรรณเทวี (๒๕๔๒ : ๑๑) ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งเป็นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

กาญจนา อรุณสุขขจี (๒๕๔๖ : ๕) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

Campbell (๑๙๗๖ : ๑๑๗ - ๑๒๔ อ้างถึงใน วาณี ทองเสวต, ๒๕๔๘) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในที่แต่ละคนเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นต่อสภาพการณ์ที่อยากให้เป็นหรือคาดหวัง หรือรู้สึกว่าจะสมควรจะได้รับ ผลที่ได้จะเป็นความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เป็นการตัดสินใจของแต่ละบุคคล

Domabedian (๑๙๘๐ , อ้างถึงใน วาณี ทองเสวต, ๒๕๔๘) กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการ หมายถึง ผู้บริการประสบความสำเร็จในการทำให้สมดุระหว่างสิ่งที่ผู้รับบริการให้ค่ากับความคาดหวังของผู้รับบริการ และประสบการณ์นั้นเป็นไปตามความคาดหวัง

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมด สรุปความหมายของความพึงพอใจได้ว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

การวัดความพึงพอใจ

ภณิดา ชัยปัญญา (๒๕๔๑ : ๑๑) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

๑. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม ต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว อาจถามความพอใจในด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ท ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก ๕ คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

๒. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุย โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

๓. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

จากการศึกษาการวัดความพึงพอใจ สรุปได้ว่าการวัดความพึงพอใจเป็นการบอกถึง ความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถวัดได้หลายวิธี การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม ความคิดเห็น การใช้แบบสำรวจความรู้สึก

บทที่ ๓ วิธีการประเมินผล

ในการประเมินผลความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียน วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด โดยทางงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีได้ออกแบบสอบถามการประเมินผลความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียน วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด โดยมีขั้นตอนและวิธีการประเมินผลดังนี้

๓.๑ ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินผลครั้งนี้ คือ สถานประกอบการ ที่นักเรียน นักศึกษาเข้ารับการฝึกประสบการณ์/ฝึกงาน วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๗๗ คน

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

แบบสอบถามการประเมินผลความพึงพอใจ ของสถานประกอบการต่อผู้เรียน วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ แบบประเมินการประเมินผลความพึงพอใจ ของสถานประกอบการต่อผู้เรียน วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ

๓.๓ การแจกแบบสอบถามและการรวบรวมข้อมูล

ได้ทำการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้สถานประกอบการที่นักเรียน นักศึกษาเข้ารับการฝึกประสบการณ์/ฝึกงาน วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด ได้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๗๗ ชุด โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาและเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน ๗๗ ชุด คิดเป็นอัตราร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ของแบบสอบถามทั้งหมด

๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด โดยหาค่าเฉลี่ยร้อยละ

ตอนที่ ๒ ความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียน วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด วิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
%	แทน	ค่าร้อยละ

การแปลความหมายข้อมูลแบ่งออกเป็น ๕ ระดับ คือ ความพึงพอใจมากที่สุด ความพึงพอใจมาก ความพึงพอใจปานกลาง ความพึงพอใจน้อย ความพึงพอใจน้อยที่สุด โดยมี ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) แต่ละระดับดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	๑.๐๐ – ๑.๕๐	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	๑.๕๑ – ๒.๕๐	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	๒.๕๑ – ๓.๕๐	หมายถึง	ความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	๓.๕๑ – ๔.๕๐	หมายถึง	ความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	๔.๕๑ – ๕.๐๐	หมายถึง	ความพึงพอใจมากที่สุด

บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ทางงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี วิทยาลัยการอาชีพ ห้วยยอด ได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ทราบผลการดำเนินงานและ ผลสัมฤทธิ์จากการประเมินผลความพึงพอใจของสถานประกอบการที่นักเรียน นักศึกษาเข้ารับการฝึกประสบการณ์/ฝึกงาน วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด ได้ผลการประเมินดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๑ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	๓๙	๕๐.๖๐
หญิง	๓๘	๔๙.๔๐
รวม	๗๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๓๙ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๐.๖๐ และเป็นเพศหญิง จำนวน ๓๘ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๔๙.๔๐

ตารางที่ ๒ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๒๐ ปี	๒	๒.๖๐
๒๑ - ๔๐ ปี	๓๕	๔๕.๕๐
๔๑ - ๖๐ ปี	๓๙	๕๐.๖๐
๖๐ ปีขึ้นไป	๑	๑.๓๐
รวม	๗๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ ๔๑ - ๖๐ ปี จำนวน ๓๙ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๐.๖๐ รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ ๒๑ - ๔๐ ปี จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๔๕.๕๐ รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ ต่ำกว่า ๒๐ ปี จำนวน ๒ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๒.๖๐ และสุดท้ายอยู่ในช่วงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๑.๓๐

ตารางที่ ๓ ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	๐	๐
มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/เทียบเท่า	๑๗	๒๒.๑๐
ปริญญาตรี	๕๑	๖๖.๒๐
สูงกว่าปริญญาตรี	๙	๑๑.๗๐
รวม	๗๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุด ในระดับปริญญาตรี จำนวน ๕๑ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๖๖.๒๐ รองลงมามีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/เทียบเท่า จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๒๒.๑๐ รองลงมามีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๙ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๑๑.๗๐ และสุดท้ายมีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ไม่มีผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียน ที่นักเรียน นักศึกษาเข้ารับการฝึกประสบการณ์/ฝึกงาน วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด

ตารางที่ ๔ ระดับความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียน ที่นักเรียน นักศึกษาเข้ารับการฝึกประสบการณ์/ฝึกงาน วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด

หัวข้อประเมิน	$\bar{x}$	ระดับความพึงพอใจ	S.D.
๑. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์			
๑.๑ คุณธรรม	๔.๕๒	มากที่สุด	.๕๗๖
๑.๒ จริยธรรม	๔.๕๕	มากที่สุด	.๕๗๕
๑.๓ จรรยาบรรณวิชาชีพ	๔.๔๗	มาก	.๕๙๘
๑.๔ พฤติกรรมลักษณะนิสัย	๔.๔๗	มาก	.๖๔๐
๑.๕ ทักษะทางปัญญา	๔.๒๙	มาก	.๖๒๕
ค่าเฉลี่ยรวม	๔.๔๖	มาก	.๕๐๙
๒. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป			
๒.๑ ความรู้และทักษะการสื่อสาร	๔.๒๗	มาก	.๗๑๙
๒.๒ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	๔.๓๔	มาก	.๖๖๑
๒.๓ การพัฒนางานในหน้าที่	๔.๔๓	มาก	.๖๙๖
๒.๔ การเรียนรู้และการปฏิบัติงาน	๔.๔๓	มาก	.๖๗๗
๒.๕ การทำงานร่วมกับผู้อื่น	๔.๖๔	มากที่สุด	.๕๖๐
๒.๖ การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์	๓.๙๖	มาก	.๖๕๘
๒.๗ การประยุกต์ใช้ตัวเลข	๔.๐๘	มาก	.๖๖๔
๒.๘ การจัดการและการพัฒนางาน	๔.๒๗	มาก	.๖๖๒
ค่าเฉลี่ยรวม	๔.๓๐	มาก	.๕๓๔
๓. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ			
๓.๑ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติงานจริง	๔.๔๕	มาก	.๖๑๙
๓.๒ การประยุกต์วิชาชีพสู่อาชีพ	๔.๓๙	มาก	.๖๓๒
ค่าเฉลี่ยรวม	๔.๔๒	มาก	.๕๙๖
ค่าเฉลี่ยรวมทั้ง ๓ ด้าน	๔.๓๙	มาก	.๕๐๑

จากตารางที่ ๔ ผลการตอบแบบสอบถามของสถานประกอบการในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในหัวข้อจริยธรรม ซึ่งมีค่า $\bar{x}$ สูงสุด เท่ากับ ๔.๕๕ รองลงมา มีความพึงพอใจในหัวข้อคุณธรรม ซึ่งมีค่า $\bar{x}$ เท่ากับ ๔.๕๒ รองลงมา มีความพึงพอใจในหัวข้อจรรยาบรรณวิชาชีพ และในหัวข้อพฤติกรรมลักษณะนิสัย ซึ่งมีค่า $\bar{x}$ เท่ากับ ๔.๔๗ และสุดท้ายมีความพึงพอใจในหัวข้อทักษะทางปัญญา ซึ่งมีค่า $\bar{x}$ เท่ากับ ๔.๒๙

๒. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป

แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไปในหัวข้อการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งมีค่า $\bar{x}$ สูงสุด เท่ากับ ๔.๖๔ รองลงมา มีความพึงพอใจในด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไปในหัวข้อการพัฒนางานในหน้าที่ และในหัวข้อการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน ซึ่งมีค่า $\bar{x}$ เท่ากับ ๔.๔๓ รองลงมา มีความพึงพอใจในด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไปในหัวข้อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมีค่า $\bar{x}$ เท่ากับ ๔.๓๔ รองลงมา มีความพึงพอใจในด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไปในหัวข้อความรู้และทักษะการสื่อสาร และในหัวข้อการจัดการและการพัฒนางาน ซึ่งมีค่า $\bar{x}$ เท่ากับ ๔.๒๗ รองลงมา มีความพึงพอใจในด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไปในหัวข้อการประยุกต์ใช้ตัวเลข ซึ่งมีค่า $\bar{x}$ เท่ากับ ๔.๐๘ และสุดท้ายมีความพึงพอใจในด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไปในหัวข้อการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีค่า $\bar{x}$ เท่ากับ ๓.๙๖

๓. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในด้านสมรรถนะวิชาชีพในหัวข้อความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง ซึ่งมีค่า $\bar{x}$ สูงสุด เท่ากับ ๔.๔๕ และมีความพึงพอใจในด้านสมรรถนะวิชาชีพในหัวข้อการประยุกต์วิชาชีพสู่อาชีพ ซึ่งมีค่า $\bar{x}$ เท่ากับ ๔.๓๙

ตอนที่ ๓ ปัญหา / ข้อเสนอแนะ

๓.๑ ปัญหา

๓.๑.๑ หน่วยงาน กฟผ. อยู่ห่างไกลจากชุมชน ทาง กฟผ.เป็นห่วงเรื่องความปลอดภัยในการเดินทาง

๓.๑.๒ มีการเรียกตัวนักเรียนกลับวิทยาลัยบ่อย ไม่สามารถให้ทำงานต่อเนื่องได้เสร็จ

๓.๑.๓ นักเรียน นักศึกษาขาดทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

๓.๑.๔ นักเรียน นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการทำงานน้อยมาก

๓.๑.๕ ควรมีความพยายาม และการใส่ใจในงานมากกว่านี้

๓.๑.๖ มีน้ำหล่อกระเด็นเข้าตา ฝุ่นละอองในโรงงานมีเยอะ

๓.๑.๗ นักเรียน นักศึกษา ใช้งานคอมพิวเตอร์ได้น้อย

๓.๑.๘ ความรู้อย่างไม่ตรงกับที่เรียนมา

๓.๑.๙ นักเรียน นักศึกษาขาดความมั่นใจในตนเอง

๓.๒ ข้อเสนอแนะ

- ๓.๒.๑ นักเรียน นักศึกษาสามารถเติมโตในสายงานที่เรียนได้
- ๓.๒.๒ ความตั้งใจในการทำงานดี แต่ต้องเพิ่มความคิดสร้างสรรค์
- ๓.๒.๓ นักเรียน นักศึกษาต้องปรับปรุงในเรื่องขั้นตอนการปฏิบัติงานและเวลา
- ๓.๒.๔ หากนักเรียนฝึกงาน ควรทำกิจกรรมในภาคเรียนถัดไป
- ๓.๒.๕ ควรเพิ่มทักษะด้านภาษาให้มากกว่านี้
- ๓.๒.๖ ควรฝึกใช้งานคอมพิวเตอร์ โปรแกรม Microsoft Office / การใช้สื่อต่าง ๆ
- ๓.๒.๗ ควรฝึกภาษา และการสื่อสาร
- ๓.๒.๘ นักเรียน นักศึกษาควรทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ
- ๓.๒.๙ นักเรียน นักศึกษาควรนำประสบการณ์และปัญหาในการทำงานไปปรับใช้กับ

สิ่งที่ได้เรียนรู้

- ๓.๒.๑๐ นักเรียน นักศึกษาควรฝึกทักษะการพูด การ Present แบบมีเสน่ห์
- ๓.๒.๑๑ วิทยาลัยเพิ่มความความรู้ และทักษะด้านการตลาดออนไลน์

บทที่ ๕

สรุปผลอภิปรายและข้อเสนอแนะ

จากการประเมินผลความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียน วิทยาลัยการอาชีพ ห้วยยอด ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินผลครั้งนี้ คือ สถานประกอบการต่อผู้เรียน ที่นักเรียน นักศึกษาเข้ารับการฝึกประสบการณ์/ฝึกงาน วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด จำนวน ๙๑ คน โดยจำแนกรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

- เพศ ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๓๙ คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ ๕๐.๖๐ และเป็นเพศหญิง จำนวน ๓๘ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๔๙.๔๐
- อายุ ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ ๔๑ - ๖๐ ปี จำนวน ๓๙ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๐.๖๐ รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ ๒๑ - ๔๐ ปี จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ ๔๕.๕๐ รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ ต่ำกว่า ๒๐ ปี จำนวน ๒ คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ ๒.๖๐ และสุดท้ายอยู่ในช่วงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๑.๓๐
- ระดับการศึกษาสูงสุด ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุด ในระดับปริญญาตรี จำนวน ๕๑ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๖๖.๒๐ รองลงมา มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย/เทียบเท่า จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๒๒.๑๐ รองลงมา มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๙ คน คิดเป็นอัตราร้อยละ ๑๑.๗๐ และสุดท้ายมีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับประถมศึกษา ไม่มีผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ สรุปผลความพึงพอใจของสถานประกอบการต่อผู้เรียน ที่นักเรียน นักศึกษาเข้ารับการฝึกประสบการณ์/ฝึกงาน วิทยาลัยการอาชีพห้วยยอด

๑. ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

- ๑.๑ คุณธรรม มีระดับความพึงพอใจ มากที่สุด
- ๑.๒ จริยธรรม มีระดับความพึงพอใจ มากที่สุด
- ๑.๓ จรรยาบรรณวิชาชีพ มีระดับความพึงพอใจ มาก
- ๑.๔ พฤติกรรมลักษณะนิสัย มีระดับความพึงพอใจ มาก
- ๑.๕ ทักษะทางปัญญา มีระดับความพึงพอใจ มาก

๒. ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป

- ๒.๑ ความรู้และทักษะการสื่อสาร มีระดับความพึงพอใจ มาก
- ๒.๒ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีระดับความพึงพอใจ มาก
- ๒.๓ การพัฒนางานในหน้าที่ มีระดับความพึงพอใจ มาก
- ๒.๔ การเรียนรู้และการปฏิบัติงาน มีระดับความพึงพอใจ มาก
- ๒.๕ การทำงานร่วมกับผู้อื่น มีระดับความพึงพอใจ มากที่สุด
- ๒.๖ การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีระดับความพึงพอใจ มาก
- ๒.๗ การประยุกต์ใช้ตัวเลข มีระดับความพึงพอใจ มาก

๒.๘ การจัดการและการพัฒนางาน มีระดับความพึงพอใจ มาก

๓. ด้านสมรรถนะวิชาชีพ

๓.๑ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติงานจริง มีระดับความพึงพอใจ มาก

๓.๒ การประยุกต์วิชาชีพสู่อาชีพ มีระดับความพึงพอใจ มาก

ตอนที่ ๓ ปัญหา / ข้อเสนอแนะ

๓.๑ ปัญหา

๓.๑.๑ หน่วยงาน กฟผ. อยู่ห่างไกลจากชุมชน ทาง กฟผ.เป็นห่วงเรื่องความปลอดภัยในการเดินทาง

๓.๑.๒ มีการเรียกตัวนักเรียนกลับวิทยาลัยบ่อย ไม่สามารถให้ทำงานต่อเนื่องได้เสร็จ

๓.๑.๓ นักเรียน นักศึกษาขาดทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

๓.๑.๔ นักเรียน นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการทำงานน้อยมาก

๓.๑.๕ ควรมีความพยายาม และการใส่ใจในงานมากกว่านี้

๓.๑.๖ มีน้ำหล่อกระเด็นเข้าตา ผุ่นละอองในโรงงานมีเยอะ

๓.๑.๗ นักเรียน นักศึกษา ใช้งานคอมพิวเตอร์ได้น้อย

๓.๑.๘ ความรู้อย่างไม่ตรงกับที่เรียนมา

๓.๑.๙ นักเรียน นักศึกษาขาดความมั่นใจในตนเอง

๓.๒ ข้อเสนอแนะ

๓.๒.๑ นักเรียน นักศึกษาสามารถเติมโตในสายงานที่เรียนได้

๓.๒.๒ ความตั้งใจในการทำงานดี แต่ต้องเพิ่มความคิดสร้างสรรค์

๓.๒.๓ นักเรียน นักศึกษาต้องปรับปรุงในเรื่องขั้นตอนการปฏิบัติงานและเวลา

๓.๒.๔ หากนักเรียนฝึกงาน ควรทำกิจกรรมในภาคเรียนถัดไป

๓.๒.๕ ควรเพิ่มทักษะด้านภาษาให้มากกว่านี้

๓.๒.๖ ควรฝึกใช้งานคอมพิวเตอร์ โปรแกรม Microsoft Office / การใช้สื่อต่าง ๆ

๓.๒.๗ ควรฝึกภาษา และการสื่อสาร

๓.๒.๘ นักเรียน นักศึกษาควรทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ

๓.๒.๙ นักเรียน นักศึกษาควรนำประสบการณ์และปัญหาในการทำงานไปปรับใช้กับ

สิ่งที่ได้เรียนรู้

๓.๒.๑๐ นักเรียน นักศึกษาควรฝึกทักษะการพูด การ Present แบบมีเสน่ห์

๓.๒.๑๑ วิทยาลัยควมเพิ่มความรู้ และทักษะด้านการตลาดออนไลน์

สถานประกอบการที่ได้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อผู้เรียน

๑. เทศบาลตำบลห้วยยอด
๒. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอห้วยยอด
๓. สำนักงานที่ดินจังหวัดตรัง สาขาห้วยยอด
๔. ห้วยยอดไวเนิล
๕. ร้านมิกซ์คอนเทค
๖. บริษัทโชคดีคอมบริการ จำกัด
๗. องค์การบริหารส่วนตำบลบางดี
๘. องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง
๙. ที่ว่าการอำเภอรัษฎา
๑๐. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองปาง
๑๑. องค์การบริหารส่วนตำบลควนเมา
๑๒. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ
๑๓. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองช้างแล่น
๑๔. เทศบาลตำบลห้วยนาง
๑๕. องค์การบริหารส่วนตำบลวังคีรี
๑๖. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยอด
๑๗. บริษัทอิชูฮันตามันเซลล์ จำกัด สาขาห้วยยอด
๑๘. บริษัท อิชูฮันตามันเซลล์ จำกัด สาขาทุ่งสง
๑๙. อุทยานกอล์ฟเจริญยนต์
๒๐. อู๋รอดเพชรเจริญยนต์
๒๑. บริษัทรพษ์ กรุ๊ปจำกัด
๒๒. อู๋ MN ออโต้เซอร์วิส
๒๓. บริษัทโตโยต้าเมืองตรังผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด สาขาห้วยยอด
๒๔. อุบลวัฒน์การช่าง
๒๕. อู่ศิริพันธ์ยานยนต์
๒๖. บริษัทโตโยต้าเมืองตรังผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด สาขารัษฎา
๒๗. ร้านชาญชัยบริการ
๒๘. บริษัทโตโยต้าเมืองตรัง สำนักงานใหญ่
๒๙. การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
๓๐. โรงแรมดีวานาพลาซ่ากระบี่ อ่าวนาง
๓๑. บริษัททิพย์เมธาจำกัด
๓๒. ภูผายอดรีสอร์ท
๓๓. บริษัทยกพิทักษ์วิศวกรรมจำกัด
๓๔. บริษัทศรีตรังแอโกรินดัสทรีจำกัด (มหาชน)
๓๕. บริษัทวินวินพาราเวดจำกัด
๓๖. บริษัทวงศ์สวัสดิ์ก่อสร้างจำกัด
๓๗. บริษัทดาวซัพพลาย
๓๘. บริษัทพิทักษ์ปาล์มออยล์จำกัด

๓๙. บริษัทธนราษฏร์ทุ่งสงจำกัด
๔๐. บริษัทภูเก็ทเซล-บาย กรู๊ป ๘๘
๔๑. บริษัท โตโยต้าเมืองตรังผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด
๔๒. บริษัทธวัชวัตถุก่อสร้าง จำกัด
๔๓. อู่รถเพชรเจริญยนต์
๔๔. อู่ฟิรพัฒน์ยนต์
๔๕. บริษัทโรงแรมอวานีอ่าวนางคลิฟฟ์กระบี่รีสอร์ท
๔๖. โรงแรมดุ๊กอิง วิลเลจ
๔๗. บริษัทลิมสุวรรณการไฟฟ้า จำกัด
๔๘. โรงแรมดุสิตธานี กระบี่ บีช รีสอร์ท
๔๙. โรงแรมถาวรบีช วิลเลจ รีสอร์ท แอนด์ สปา
๕๐. องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระบ
๕๑. อ่าวนางหาดสสปีดโบล
๕๒. ลิขการท่องเที่ยว
๕๓. บริษัทจาระวิทัวร์ จำกัด
๕๔. ทะเลตรัง คอท คอม
๕๕. อ่าวนางจีอาร์ทัวร์
๕๖. บริษัทอ่าวนาง แทรเวล แอนด์ทัวร์จำกัด
๕๗. อันดามันกระบี่ ซีทัวร์
๕๘. โรงแรมฮอติเคย์ อ่าวนาง บีช รีสอร์ท กระบี่
๕๙. โรงแรมอวานี อ่าวนาง คลิฟฟ์ กระบี่ รีสอร์ท
๖๐. โรงแรมเวเคชั่น วิลเลจ พระนางอินน์
๖๑. ร้านโกศลายยนต์รักษา
๖๒. ร้านห้วยยอดประดับยนต์
๖๓. อู่ ส.กร เซอร์วิส
๖๔. อู่ช่างจิ๋ว
๖๕. อู่ช่างมอส mrs
๖๖. อู่ช่างต่อมเซอร์วิส
๖๗. อู่สมพลเซอร์วิส
๖๘. อู่มีมากเซอร์วิส
๖๙. บริษัท ห้วยยอดอิเล็กทรอนิกส์เทรด จำกัด
๗๐. ร้านนิยมอโต้ชาวด
๗๑. ร้าน ๑๐๙ อาร์เรชั่นบริการ
๗๒. ร้านหนองยูงจางดาวเทียม แอนด์ แอร์
๗๓. ร้านสมชายการไฟฟ้า
๗๔. ร้านคลองมวนอิเล็กทรอนิกส์
๗๕. บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)
๗๖. ร้านรักษาอิเล็กทรอนิกส์
๗๗. ร้านเกษมการช่างและโลหะ

Frequencies

		Statistics		
		เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา
N	Valid	77	77	77
	Missing	0	0	0
Mean		1.49	2.51	2.90
Std. Deviation		.503	.576	.575
Minimum		1	1	2
Maximum		2	4	4
Sum		115	193	223

Frequency Table

		เพศ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	39	50.6	50.6	50.6
	หญิง	38	49.4	49.4	100.0
	Total	77	100.0	100.0	

		อายุ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่า 20 ปี	2	2.6	2.6	2.6
	21 - 40 ปี	35	45.5	45.5	48.1
	41 - 60 ปี	39	50.6	50.6	98.7
	60 ปีขึ้นไป	1	1.3	1.3	100.0
	Total	77	100.0	100.0	

ระดับการศึกษา		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	มัธยมศึกษาตอนต้น/ ตอนปลาย/เทียบเท่า	17	22.1	22.1	22.1
	ปริญญาตรี	51	66.2	66.2	88.3
	สูงกว่าปริญญาตรี	9	11.7	11.7	100.0
	Total	77	100.0	100.0	

Descriptives

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
1.1 คุณธรรม	77	3	5	4.52	.576
1.2 จริยธรรม	77	3	5	4.55	.575
1.3 จรรยาบรรณวิชาชีพ	77	3	5	4.47	.598
1.4 พฤติกรรมลักษณะนิสัย	77	2	5	4.47	.640
1.5 ทักษะทางปัญญา	77	3	5	4.29	.625
V1	77	2.80	5.00	4.46	.509
Valid N (listwise)	77				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
2.1 ความรู้และทักษะการสื่อสาร	77	2	5	4.27	.719
2.2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	77	3	5	4.34	.661
2.3 การพัฒนางานในหน้าที่	77	2	5	4.43	.696
2.4 การเรียนรู้และการปฏิบัติงาน	77	2	5	4.43	.677
2.5 การทำงานร่วมกับผู้อื่น	77	3	5	4.64	.560
2.6 การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์	77	2	5	3.96	.658
2.7 การประยุกต์ใช้ตัวเลข	77	3	5	4.08	.664
2.8 การจัดการและการพัฒนางาน	77	2	5	4.27	.662
V2	77	2.38	5.00	4.30	.534
Valid N (listwise)	77				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
3.1 ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง	77	3	5	4.45	.619
3.2 การประยุกต์วิชาชีพสู่อาชีพ	77	3	5	4.39	.632
V3	77	3.00	5.00	4.42	.596
Valid N (listwise)	77				

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
1.1 คุณธรรม	77	3	5	4.52	.576
1.2 จริยธรรม	77	3	5	4.55	.575
1.3 จรรยาบรรณวิชาชีพ	77	3	5	4.47	.598
1.4 พฤติกรรมลักษณะนิสัย	77	2	5	4.47	.640
1.5 ทักษะทางปัญญา	77	3	5	4.29	.625
2.1 ความรู้และทักษะการสื่อสาร	77	2	5	4.27	.719
2.2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	77	3	5	4.34	.661
2.3 การพัฒนางานในหน้าที่	77	2	5	4.43	.696
2.4 การเรียนรู้และการปฏิบัติงาน	77	2	5	4.43	.677
2.5 การทำงานร่วมกับผู้อื่น	77	3	5	4.64	.560
2.6 การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์	77	2	5	3.96	.658
2.7 การประยุกต์ใช้ตัวเลข	77	3	5	4.08	.664
2.8 การจัดการและการพัฒนางาน	77	2	5	4.27	.662
3.1 ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง	77	3	5	4.45	.619
3.2 การประยุกต์วิชาชีพสู่อาชีพ	77	3	5	4.39	.632
V	77	2.86	5.00	4.39	.501
Valid N (listwise)	77				